

Knal 'm erin, Angie!

Econoom Brzeski: Anti-autoritaire Merkel moet richting gaan geven

Columns - 11 februari 2010

Doelgericht, efficiënt en aan het eind van de wedstrijd vaak met de beker in de hand. Dat zijn de kenmerken van het Duitse voetbalelftal, maar niet van de nieuwe Duitse regering. De eerste 100 dagen van Merkel II volgden het motto: we zijn er even niet.

De startpositie was nochtans goed. Met dank aan het goede crisisbeleid van de oude regering was het ergste al achter de rug voordat de nieuwe regering ook maar een minuut op het pluche had gezeten. Duitsland stond en staat er beter voor dan veel andere grote landen. Een van de laagste begrotingstekorten van de eurozone, een stabiele arbeidsmarkt, geen oververhitte huizenmarkt en een competitieve export. Alleen de binnenlandse vraag sukkelt al jaren en het belastingstelsel is toe aan een hervorming.

De opdracht voor de nieuwe regering was duidelijk: lastenverlichting voor gezinnen en bedrijven en een nieuw belastingstelsel met minder subsidies. Het is net alsof de aanvaller in zijn eentje afstormt op de doelman. Nog een laatste dribbel en ... goal!

Belastingverlaging

De Duitse regering komt echter aangestormd als een lompe aanvaller, die over de bal struikelt. Voorbeelden? Een dag nadat het coalitieverdrag was ondertekend met daarin een akkoord over belastingverlagingen, kondigde de nieuwe minister van Financiën begrotingsconsolidatie aan. Een hervorming van het belastingstelsel zou met hem niet gebeuren. Elk psychologisch effect van de belastingverlaging was meteen verdwenen.

Toen er begin dit jaar na lange ruzies toch nog een lastenverlichting kwam, bevatte die een schoonheidsfout: naast lagere belastingen voor gezinnen en bedrijven kwam er ook een btw-verlaging voor hotels. Dat juist een hoteliersfamilie de campagnekas van de liberale partij FDP met miljoenen euro's had gespekt, was natuurlijk puur toeval.

Anti-autoritaire moeder

De inhoud is matig. De communicatie niet beter. Bondskanselier Merkel begint steeds meer te lijken op haar mentor Helmut Kohl. Problemen worden niet

aangepakt, maar uitgezeten. Een rustige, bemiddelende stijl paste misschien de vorige coalitie, maar nu niet meer. Angela Merkel speelt de anti-autoritaire moeder, die de kleintjes laat ruziën en met modder laat gooien zonder in te grijpen.

Een autoritaire stijl zou beter werken. Enkel vertrouwen op het politieke instinct door in te spelen op de publieke opinie van de dag, zoals met het opkopen van gestolen gegevens over belastingontduikers, is gevaarlijk.

Laten we de eerste 100 dagen van de nieuwe regering vergeten. Duitsland maakt nog steeds een grotere kans om de komende jaren Europees kampioen economische groei te worden dan dit jaar wereldkampioen voetbal. Het wordt echter tijd voor een duidelijk plan en richting. Onzekerheid over belastinghervormingen zijn gif voor de economie. Knal hem erin, Angie!

Carsten Brzeski is Senior Economist bij ING in België voor de Eurozone en Duitsland en schrijft regelmatig in Nederlandse en internationale media, zoals FT, FAZ en the Wall Street Journal. Deze column verschijnt vandaag ook in het Belgische dagblad [De Tijd](#)

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/2661/knal-m-erin-angie>